भीभयंभयहेतुभ्योभयमस्य अपास्य यद्वा अस्यविश्वस्यभियोऽपिभयंयःश्रीकृष्णः आशाद्रोजनात् अस्मिन्पादेअक्षराधिक्यमार्षम् ॥ १३ ॥ अद्रिषुतद्दरीषुकुंजेषुलतादिपिहितोदरविवरेषुगह्वरेषुसंकटस्थानेषु ॥ १४ ॥ अंभोजन्मनःपद्माज्जनिर्यस्यसः ब्रह्मा तदंतरेतस्मिन्नवसरेगतःआगतः तच्छिद्रंप्राप्तोवा मंजुर्मनोहरम् अन्यदपिमहित्वंमहिमानंद्रष्टुंतस्यवत्सानितःस्थानाद्वत्सपांश्चान्यत्रनीत्वास्वयंतिरोबभूव प्रभवतः श्रीकृष्णस्य ॥ १५ ॥ उभावपिवत्सान्वत्सपांश्चविचिकाय अन्वीक्षितवान् ॥ १६ ॥ विधिकृतंब्रह्मणाकृतम् ॥ १७ ॥ उभयायितंवत्सतत्पालरूपेणवर्त्तमानमित्यर्थः अयंभावः यदितूष्णीमासेतर्हितन्मातॄणांविषादःस्यात् यदिचतानेवानयिष्यामितर्हिब्रह्मणोमोहोनस्यादितितदुभयप्रीतयेतथा

तान्दृष्ट्वाभयसंत्रस्तानूचेकृष्णोऽस्यभीभयम्॥ मित्राण्याशान्माविरमतेहानेष्येवत्सकानहम्॥१३॥ इत्युक्त्वाद्रिदरीकुंजगह्वरेष्वात्मवत्सकान्॥ विचिन्वन्भगवान्कृष्णःसपाणिकवलोययौ॥ १४॥ अंभोजन्मजनिस्तदंतरगतोमायार्भकस्येशितुर्द्रष्टुंमंजुमहित्वमन्यदपितद्वत्सानितोवत्सपान्॥ नीत्वाऽन्यत्रकुरूद्वहांतरदधात्खेवस्थितोयःपुराद्दृष्ट्वाऽघासुरमोक्षणंप्रभवतःप्राप्तःपरंविस्मयम्॥ १५॥ ततोवत्सानदृष्ट्वैत्यपुलिनेऽपिचवत्सपान्॥ उभावपिवनेकृष्णोविचिकायसमंततः ॥ १६॥ क्वाप्यदृष्ट्वांऽतर्विपिनेवत्सान्पालांश्चविश्ववित्॥ सर्वंविधिकृतंकृष्णःसहसाऽवजगामह ॥ १७ ॥ ततःकृष्णोमुदंकर्तुंतन्मातॄणांचकस्यच॥ उभयायितमात्मानंचक्रेविश्वकृदीश्वरः ॥ १८ ॥ यावद्वत्सपवत्सकाल्पकवपुर्यावत्करांघ्र्यादिकंयावद्यष्टिविषाणवेणुदलशिग्यावद्विभूषांबरम्॥ यावच्छीलगुणाभिधाकृतिवयोयावद्विहारादिकंसर्वंविष्णुमयंगिरोंऽगवदजःसर्वस्वरूपोबभौ ॥ १९॥ स्वयमात्मात्मगोवत्सान्प्रतिवार्यात्मवत्सपैः॥ क्रीडन्नात्मविहारैश्चसर्वात्माप्राविशद्व्रजम्॥ २०॥

चक्रेइति ॥ १८ ॥ तदेवदर्शयति यावदिति वत्सपानांवत्सकानांचाल्पकंवपुःप्रमाणमनतिक्रम्य एवमुपर्यपियोज्यम् यद्वा यावद्वत्सपादिवपुस्तावत्सर्वस्वरूपोऽजःकृष्णोबभावित्यर्थः उत्तरत्राप्येवं सर्वंविष्णुमयंजगत्इतिप्रसिद्धायागीःतस्याअंगवत्सागीरेवार्थस्वरूपेणप्रत्यक्षायथातथाबभूवेत्यर्थः ॥ १९ ॥ एवंसर्वात्मासन्व्रजंप्राविशत् कथंस्वयमात्मैवप्रयोजकआत्मरूपान्गोवत्सानितिकर्मापिस्वयमेवेत्युक्तम् आत्मरूपैर्वत्सपैः प्रतिवार्य प्रयोज्यकर्त्ताऽपिस्वयमेवात्मविहारैः क्रीडन्निति क्रियाऽपिकारकाण्यपिस्वयमेवेत्यर्थः ॥ २० ॥